

Suomen
Huopayhdistys Filtti
jäsentiedote 1/2017

Suomen
Huopayhdistys Filtti
jäsentiedote 1/2017

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtaja Eija Pirttilahti: Pohjoinen valo vähenee.....3	Huopasydämet34
Pohjoinen maisema -näyttely.....4	Hallituksen uudet jäsenet36
Pohjoinen maisema -näyttelyn avajaispuhe15	Ennakkotietoa vuodesta 2018.....38
Elävän perinnön Wikiluettelo21	Jäsenille tiedoksi.....39
Kuvahuopakurssi Italiassa.....22	Huomautus!.....40

HALLITUKSEN JÄSENET 2016-2018

Puheenjohtaja Eija Pirttilahti, eija.pirttilahti@sammallammas.fi

Sihteeri Tiina Kerminen, t11n4.tuulikk1@gmail.com

Varapuheenjohtaja, kirjanpito Tiina Mäki, tiina@huopaajalankaa.net

Rahastonhoitaja, näyttelykoordinaattori Sirpa Mäntylä, sirpa.mantyla@filtti.fi

Facebook päivitys Leena Aaltio, leena.aaltio@gmail.com

Jäsenet Marika Halme, pienetoranssit@luukku.com
Mari Hämäläinen, mari.hamalainen@pp5.inet.fi

Varajäsenet Heidi Halm, heidi.halm@sci.fi
Maria von Bonsdorff, maria.vonbonsdorff@gmail.com

Kunniajäsenet Eeva Piesala, Leena Sipilä

Toiminnantarkastajat Marjo-Riitta Kaminnen-Kandelin, Terhi Leppä

KANNEN KUVA: Gerdur Gudmundsdottir, Flower Fall, kuvaaja Olli Levaniemi
TAITTO Mari Ohra-aho | mari.ohraaho@gmail.com

Pohjoinen valo vähenee

[EIJÄ PIRTILAHTI]

Huopakesän näyttely alkaa olla kaikinensa takana. Näkyvän näyttelyn ja näyttelyviikkojen taustalla on paljon työtä, mitä tämän kesän näyttelyssä oli erityisen paljon. Luulisi pohjoismaisen näyttelyn järjestämisen sujuvan jouhevasti, mutta matkalla on ollut yllättäviä mutkia.

Muissa Pohjoismaissa ei ole Filtilä kaltaista organisaatiota, joka olisi keskitetysti koordinoanut näyttelytöiden lähettämisen ja vastaanottamisen. Kesän kokemuksen perusteella yhdistyksemme myötä on helppo osallistua näyttelyihin ulkomaillakin. Pohjoismaiden kirjavuus EU:n suhteen toi rutkasti kommervenkkeja tullijärjestelyissä. Kiitos Sirpalle tarmokkuudesta ja sitkeydestä, jotta kesän näyttely onnistui kaikista odottamattomista käänteistä huolimatta.

Uudet huopaseikkailut ovat jo näköpiirissä. Saimme Filtilä kutsun Pietarista osallistua kansainväliseen huopatapahtumaan "New Life of Traditions". Marraskuun alussa matkaamme tutustumaan venäläisiin huovuttajiin huopakesän 2018 näyttelyä varten. Pietarin tapahtuman järjestäjistä osan olemme jo tavanneet heidän vieraillessaan Jämsässä viime kesänä. Tapahtumaan vietävät näyttelytyöt kulkevat tälle reissulle matkatavaroissa, joten ehkäpä näyttelyn organisointi sujuu ilman isompia muodollisuuksia.

Yhdistyksellämme on tiedossa jo haasteellisia näyttelyjä muitakin, joten pysykäähän virkeinä ja huovuttakaahan uusia, raikkaita ideoita kaikkien huopailijoiden iloksi.

Huovutusiloa toivottelee Eija

Pohjoinen maisema

[SIRPA MÄNTYLÄ]

Filtin huopanäyttely
Kivipankki galleriassa
Jämsässä 3.7.–13.8.2017.

Näyttely haettiin hyvissä ajoin Suomi 100 itsenäisyyden juhla-
vuoden tapahtumaluetteloon ja siihen se liitettiin. Tästä seurasi
erilaisia toimenpiteitä ennen varsinaisen näyttelyä.

Ensinnäkin kaikki näyttelyyn ilmoittautuneet huopatyöt koottiin
jo toukokuun loppuun mennessä Jämsään, että ne voitiin
kuvata näyttelykatalogia varten. Jyväskyläläinen tunnettu ja
arvostettu tekstiilitaiteilija Aino Kajaniemi tutustui vuoden aika-
na huopaan materiaalina, huopatoihin ja suostui pyyntöömme
jyrttää Filin jäsenten näyttelytyöt.

Näyttelyyn valitut työt sekä muista Pohjoismaista näyttelyyn
kutsutut työt valokuvattiin kesäkuun alussa Kivipankilla.
Haasteen valokuvaukselle asetti fakta, ettei töitä voitu ripustaa
seinille. Valokuvauksen suoritti valokuvaaja Olli Levaniemi,
joka on vuodesta 2008 ottanut miltei kaikki Filin nettisivun
kuvagalleriassa ja Filin kirjoissa olevat kuvat.

Näyttelykatalogin editoi grafiikan ammattilainen, myös huovut-
taja sekä huovutuksen ja muiden tekstiiliaineiden opettaja,
Filin jäsen Anne-Mari Ohra-aho. Hänen käsialaansa on Filtti 15
-kirja, kaikki Filin näyttely kutsut sekä julisteet ja tietenkin Filin
jäsenlehti.

Näyttelytyöt säilytettiin näyttelyyn saakka Jämsässä. Näyttelyn
rakentaminen tapahtui kesäkuun viimeisellä viikolla. Rakentami-
sen tehokkaat leidit Tiina Kerminen ja Mari Hämäläinen saivat
ensimmäiseksi työkseen haasteen gallerian yläkerran seinien
maalauksen. Varsinainen rakentaminen aloitettiin täydellä
teholla alkuperäisestä aikataulusuunnitelmasta päivää
myöhemmin. Hommiin liittyi tehopakkaus Leena Aaltio.

Jos kaikilla ei ole tietoa, mikä kaikkea näyttelyn esivalmisteluun
liittyy, tässä luettelo. Meikäläinen vastasi kutsujen lähettämisestä,
julisteen jakamisesta, mediatiedotteen ja lehti-ilmoituksen
kirjoittamisesta ja jakamisesta, näyttelytuotteiden tuomisesta
galleriaan, töiden etikettien tekemisestä sekä työkalupakin,

banderollin ja kaikkien muiden tarvikkeiden hankkimisesta ja pakkauslaatikoiden säilytyksestä.

Mäen Tiinan kanssa pystytimme huopagraffitin jo aikaisemmin kesäkuussa. Osa graffitin tuotteista oli gallerian puutarhassa edellisestä kesästä saakka. Lisäsimme uusia samanlaisia riippuvia "rimpsuja" ja oli hienoa huomata, että huopa säilyy hyvänä. Jotkut värit olivat hieman haalistuneet, muuten hyvässä kunnossa. Tässä on hyvä mainita, että ensi kesäksi tarvitsemme uusia graffiteja, joten laittakaa paketteja!

Pohjoismaista näyttelyyn oli kutsuttu huopatöitä Islannista, Norjasta, Tanskasta ja Ruotsista. Saimme töitä 25 huopataiteilijalta. Näyttelyn teema oli heillekin sama kuin Filtin jäsenille. Kaikkiaan näyttelyssä oli 74 huopatyötä.

Tiedotteessa kehoitimme Filtin jäseniä käyttämään suomenlampaanvillaa - aika moni niin tekikin. Pohjoismaisten töiden mukana saimme villaa Gotlannin lampaasta, Islannin lampaasta sekä useasta norjalaisista lampaista. Pohjoinen maisema teemaa kukin tekijä oli käsitellyt omalla tavallaan. Yllätyksenä itselleni oli monet vaatteet näyttelyssä.

Kuten aiemminkin on monesti mainittu, Kivipankki-galleria on todella mahtava paikka huopanäyttelylle; alakerran iso sali on upea tilana, mutta asettaa haasteita: tilassa on kaksi ovea, seitsemän ikkunaa, iso musta flyygeli ja vanhat, kauniit, mutta isot pankkisalin tuolit. Nämä kaikki on näyttelyä rakentaessa otettava huomioon. Flyygeliä ja tuoleja ei voi siirtää pois.

Gallerian yläkerta on varmaan filtiläisille myös tuttu, siellä on kolme huonetta sekä erkkeri-ikkunallinen aulatila. Usein huoneet auttavat erilaisten huopatöiden asettelemisessa. Filtin nettisivujen kuvagalleriassa näkyykin, kuinka huopatuotteet ovat löytäneet paikkansa. Näyttelystä on myös tehty video, joka löytyy kuvagalleriasta sekä Youtubesta.

Avajaiset

Avajaisissa lauantaina 3.7.2017 tekstiilitaiteilija Aino Kajaniemi piti puheen, joka löytyy myös tästä lehdestä (alkaen sivu 16). Musiikista vastasi jämsäläinen opiskelija Vilja Hirvelä nyt kolmatta kertaa. Hänen musiikkivalintansa yllättää joka vuosi sopivuudellaan.

Avajaisiin saapui huopataiteilijavieraita: Norjasta Evelyn Refsahl, Islannista Gerdur Gudmundsdottir ja Ruotsista Gunilla Östbom ja Monika Wernhoff. Vietimme heidän kanssaan mukavan ruokailuhetken avajaistilaisuuden jälkeen Kivipankilla. Tilaisuus oli lämminhenkinen, täynnä keskustelua ja hauskanpitoa.

Näyttelymme oli tänä vuonna kuuden viikon mittainen, loppuun vasta elokuun 13. päivää. Pidensimme näyttelyaikaa, koska saimme tietää, että Kotiseutuliiton liittopäivät järjestettiin Jyväskylässä elokuun toisella viikolla ja järjestäjät olivat suunnitelleet maaseutumatkailupäivän osanottajilleen lauantaille 12.8. Filtti tarjosi hyvän nähtävyysskohteen. Vierailu oli näyttelyn lopun kohokohta. Vierailijoita oli ympäri Suomea, joukossa jopa muutama huovuttajakin. Oli todellinen ilo esitellä näyttely ihmisille, jotka olivat niin kiinnostuneita töistä, niiden materiaaleista ja tekotavoista.

Vierailijoita näyttelyssä kävi tasaisesti; edelleen yhä enemmän muualta kuin Jämsästä. Filtin jäseniä odottaisi vuotuisen huopanayttelyn kiinnostavan enemmän - tietoni perustuu vieraskirjan nimiin.

Ulkomaalaisia kävijöitä oli jonkun verran; Englannista, Saksasta, Ranskasta, Ruotsista, Norjasta ja USAsta. Kävijämäärä vieraskirjan mukaan on hieman suurempi kuin viime vuonna japanilaisten töiden ollessa mukana näyttelyssä.

3.7.2017

Pohjoinen maisema -näyttelyn avajaispuhe

[AINO KAJANIEMI]

Minulta on kysytty, mikä olisin jos en olisi tekstiilitaiteilija.

Pitkään mietittyäni vastasin: runoilija. Opin ilmaisemaan itseäni kunnolla ensin kuvien kautta ja vasta myöhemmin puheella. Kunnioitan sanoja. Sanat ovat tekoja, niillä voi saada aikaan sekä hyvää että pahaa. Arvostan runoilijoita; he osaavat sanoa tiiviisti paljon ja yllättävästi.

Jyväskyläläinen runoilija Olli-Pekka Tennilä sanoi, että runous on niin laaja käsite, että hänen on helpompi verrata omia tekstejään muihin taidemuotoihin kuin runouteen yleensä. Nykyrunous voi olla performanssi, se voi olla rytmiltään lähempänä musiikkia ja sitä sävelletään tai se voi olla visuaalinen kuten kuvataide.

Tämän näyttelyn yhdistävä tekijä huopa on siinä mielessä kuin runous. Materiaali ja tekniikka ovat samankaltaiset mutta sisällöllisesti teokset ovat eri alueilta. Osa on muotoilua, osa käsityötä, osa kuvataidetta, pieni siivu jopa ite-taidetta.

Luultavasti presidentti Tarja Haloselta ei ole kysytty vaihtoehtoja ammattia mutta tiedän että nuorena hän harkitsi myös tekstiilitaiteilijan uraa. Viimeisessä Voima lehdessä hän korostaa pehmeitä arvoja: naisten oikeuksia, globaalia vakautta, maahanmuuttajien asemaa, solidaarisuutta.

Näyttelyn teema Pohjoinen maisema voidaan ymmärtää monella tavalla. Se voi olla mielen tai luonnon maisema. Siinä voi näkyä pohjoisen ainutlaatuinen vuodenaikojen vaihtelu. Siinä voisi olla Halosen pehmeät arvot tai ristiriidat todellisuuden ja haaveiden välillä.

Sanotaan että taiteilijat ovat itsekeskeisiä individualisteja. Tavallaan tämä on totta. Kaikki uuden luominen vaatii oman itsen läpi suodattamista ja itseensä uskomista. Kun tarpeeksi kauan uskoo ja työskentelee, niin muutkin vakuuttuvat. Sanotaan myös, että taiteilijan onnistumisessa 1/3 perustuu lahjakkuuteen, 1/3 harjoitteluun ja 1/3 motivaatioon. Tahto on

vahva tekijä. Uskon, että koska tekstiilien muokkaaminen, kuten esimerkiksi kudonta ja huovuttaminen, ovat hyvin meditatiivisia prosesseja, niissä unohtaa itsensä, niistä voi tulla jopa zen-kokeemus. Tekemisen rytmi ei kuitenkaan saa vähentää ajattelun osuutta.

Kuten runoilija Arja Tiainen on kirjoittanut:

Se puun aikaansaama tunnevärinä ei ole runo.

Se minkä näkee, ei ole näkemys.

Vedän pääni läpi nämä asiat.

Vasta sydämen lävitse viety on tarpeeksi hyvä.

Taiteilija ei voi kuitenkaan umpioitua ja keskittyä vain itseensä. Maailman tapahtumien seuraaminen ja vaikutteiden saaminen on oleellista. Pitää tietää millaisessa maailmassa elämme.

Taideteos on viesti, siinä on ajatus, sisältö ja muoto ja se viestii tekijästään mutta myös ympäristöstään.

Kuten runoilija Anne Hänninen sanoi:

Kuka heijastaa minut

(liian itselliseksi päässyt, luon luojaani?)

Ei saa nähdä mitään todella läpi, haihtuu, häviää heti?

Pakenee kestääkseen?

Hetki on kangas. Mikä saa kuvan kiinni?

Kuka olen, valkea kangas mustassa hetkessä, näen kuvat?

Varjo lankeaa paperille, sijainen.

Sanoitta leikkelee ääriä: paperikuvia.

Kun ajatellaan huopaa historian kautta, mieleen tulee lähinnä käyttötekstiileitä; ihmisten ja eläinten suojaamiseen tarkoitettuja kodin ja arjen piiriin kuuluvia esineitä. Tekstiilien perusfunktioksi voi määritellä suojaamisen ja peittämisen. Tarvittiin suojaa ilmasto-olosuhteita vastaan, suojaa katseilta. Tähän perustehtävään on liittynyt muita merkityksiä: esteettisiä, rituaalisia, psykologisia ja sosiaalisia. On haluttu tehdä kaunista, erottaa juhla arjesta, miellyttää henkiä tai naapureita.

Myös huopa osana kansanperinnettämme kantaa aina tätä menneisyyttä mukanaan.

Meksikolainen runoilija Octavio Paz on pohtinut aihetta: Muotoilun ihanne on näkymättömyys; funktionaaliset esineet ovat sitä kauniimpia mitä vähemmän näkyviä ne ovat. Vastakohta käsityötaiteelle, joka on meitä aistien kautta tavoittavaa fyysistä läsnäoloa ja johon hyödyn periaate jatkuvasti törmää särkyen perinteen, fantasian ja jopa oikun eduksi. Käsityötaide ei valloita meitä yksinomaan hyödyllisyydellään. Se elää salaliitossa aistiemme kanssa ja siksi siitä on niin vaikea päästä eroon. Se on kuin ystävän ajamista kadulle.

Materiaalina huopa on siis sidottu perinteeseen mutta sen ei tarvitse katsoa vain taaksepäin. Kyky löytää vanhasta uutta ja käyttää materiaalia ja tekniikkaa uudella tavalla on mahdollista ja rajatonta.

Omavaraistaloudessa käsityö oli ainoa esineiden tuottamistapa. Kädentaidot kuuluivat luonnollisena osana naisten arki työhön. Suomessa tekstiilitaide on edelleen naisten taidetta. Suurin osa tässäkin näyttelyssä on naisia. Ehkä tilanne muuttuu kun Aalto yliopistosta lakkautettiin tekstiilitaiteen pääaine ja tekstiilin materiaaleja ja tekniikoita hyväksi käyttävät taiteilijat tulevat perinteisen taideopetuksen läpikäyneistä tekijöistä. Herää kysymys, menettääkö taidemaailma oleellisen osan kun teknisen taidon ja tekstiilimateriaalien syvempi tuntemus jää taiteilijoiden oman opettelun varaan. Ilman hiottua taitoa ei taiteellinen lahjakkuus tai taiteen kontekstiin aina liitetty yksilöllinen vapaus toteudu. Veikkaan että kauan kuitenkin menee ennen kuin miehet valtaavat tekstiilien maailman.

Hannele Huovi:

***Kummulla kuun kiilassa
istuu vanha nainen
ompelemassa.***

***Hän työntää neulan
rintaansa
ja ulos rinnastaan,
kiskoo kivun lankaa,
harsii yhteen
ruumiin ja sielun.***

Materiaali itsessään on myös viesti.

Taide koetaan aisteilla. Näemme, kuulemme, haistamme ja tunnemme. Sen lisäksi koemme tunteita, muistumia omista kokemuksista, miellelyhtymiä. Kannamme oman historiamme muistia mukanamme, kokemastamme, lukemastamme, kuulemastamme. Kuuleminen, kuuliaisuus ja tottelevaisuus ovat yhteydessä toisiinsa, aivan kuten näkemys, näyt, visiot ovat yhteydessä keskenään. Näköön liittyviä havaintoja pidämme omaperäisinä ja luotettavina kun taas puhutaan kuulopuheista kun epäillään.

Tuntoaisti on tärkeä, kun lähestytään tekstiilitaidetta. Tuntoaisti on ihmisen tunnesidonnaisin aisti. Olemme keränneet syntymästä asti kokemuksia ihon kautta. Esineiden materiaalit ja ihmisen iho rakentavat alitajunnassamme muistojen verkoston. Tuntoaistin kautta tekstiilit koetaan aina intiimisti. Huopa materiaalina viestii yksiselitteisesti suojaa ja positiivisia tunteita. Tekstiilit sisältävät aina toivoa.

Taideteoksella on aina muoto. Huopa materiaalina on kolmiulotteista. Opiskelin Taideteollisessa korkeakoulussa 70- ja 80-lukujen taitteessa. Hieman aikaisemmin oli valmistunut Maisa Tikkanen. Hänellä oli ensimmäinen yksityisnäyttelynsä Helsingissä ja se teki minuun suuren vaikutuksen. Huopaa oli käytetty kuin mitä tahansa ainetta veistoksiin. Kuitenkin tunnelma oli täysin erilainen kuin esimerkiksi kivistä veistettäessä tai pronssista valettaessa. Siinä näyttelyssä ajattelin, että tähän minäkin haluan pyrkiä, kommunikoida maailman ja sitä kautta myös yksittäisten ihmisten kanssa teoksillani; tuoda naisen näkökulman ja jos mahdollista lohtua, ymmärrystä, jopa iloa.

Puolalainen Nobel palkittu runoilija Wislawa Szymborska:

**Hän palasi takaisin. Ei sanonut mitään.
Oli kuitenkin selvää, että jotain ikävää oli tapahtunut.
Hän pani maata vaatteet päällä.
Hän veti viltin päänsä yli.
Koukisti polvensa.
Hän on nelissäkymmenissä, mutta ei tällä hetkellä.
Hän on – vain sen ikäinen kuin äitinsä kohdussa,
seitsemän nahkan takana, suojelevassa pimeydessä.
Huomenna hän pitää luennon homeostaasista
metagalaktisessa kosmonautiikassa.
Nyt hän käpertynyt kokoon, nukkuu.**

Meillä jokaisella on hyvä olla omat viittimme joiden suojassa kokoamme itseämme, palaudumme, lepäämme. Viltin alla myös rakastamme.

Haluan lopettaa puheeni runoilijaan josta aloitin, Olli-Pekka Tennilän runoon.

**Nyt kun myönnyttään etsimään yhä vähemmin vihjein,
voidaan kai sanoa: Jokin työ siinä näkyy.
Kuten nyt tulla ääneen merkitsee:
Ja jälkien säännönmukaisuus, josta ei voi enää erehtyä:
Mutta myös lupautuen:
Kaikki mikä esiintyy hiljaisuutena.
Kaikki mistä alkaa näkyä läpi.
on
oli
on ollut
oli ollut
olkoon
on voimassa
on oleva**

Kiitos.

Elävän perinnön Wikiluettelo

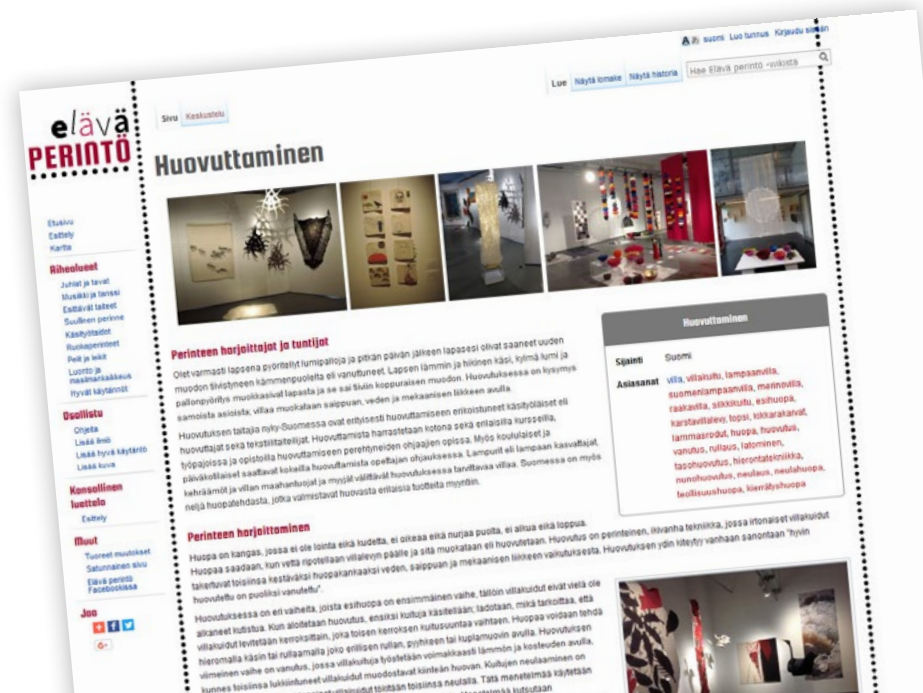
[LEENA SIPILÄ JA SIRPA MÄNTYLÄ]

Sivustolla esitellään esimerkkejä elävästä perinnöstä Suomessa. Elävää kulttuuriperintöämme tunnistetaan ja tallennetaan osana Unescon aineettoman kulttuuriperinnön yleissopimusta. Sivuston sisällöt ovat yhteisöjen tuottamia ja sitä ylläpitää Museovirasto.

Olemme kirjoittaneet luetteloinnin huovutuksesta ja se on nyt netissä luettavissa:

<https://wiki.aineetonkulttuuriperinto.fi/wiki/Huovuttaminen>

Klikkaa ja käy lukemassa.

Kuvahuopakurssi Italiassa

[EIJA PIRTILAHTI]

Feltrosa on vuosittainen huopatapaptuma Italiassa. Tapahtuman järjestää ja organisoii Eva Basile. Tänä vuonna huovuttajia Italiasta ja maailmalta kokoontui 4.-7.5.2017 Nazzanoon, pieneen kaupunkiin Roomasta koilliseen. Ohjelmassa oli kursseja, työpajoja, näyttelyjä, luentoja ja kilpailukin.

Viime syksynä Mäntylän Sirpa ehdotti, että tarjotaan matto-
kurssia Feltrosaan. Hetken pohdinnan jälkeen päädyttiin, ettei
se ota jos ei annakaan. Kurssin sisältöä miettiessä nimikin muut-
tui nano pathering technique, joka sitten selkiytyi felt image eli
kuvahuopakurssi. Sähköpostitse lähetettiin tarjous ja tarkennus-
ten jälkeen sovimme yhteistyöstä. Ensimmäinen kurssini ulko-
mailla toteutuu. Olin aiemmin ohjannut muutaman kerran
ulkomaalaisia nuoria Mäntässä, mutta Italiaan lähtö olikin
jännittävämpi juttu.

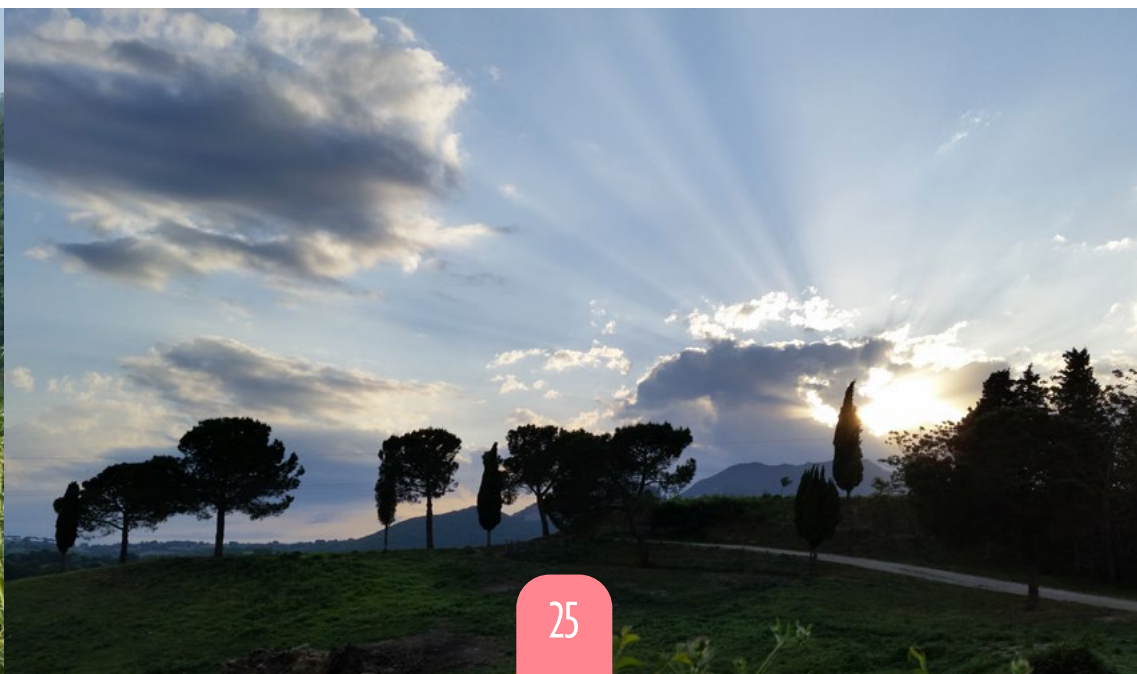
Keväällä harjoittelijan kanssa laadimme opetusmateriaalia.
Harjoittelija huovutti mallikappaleet ja oppi samalla tekniikan.
Työvaiheet kuvattiin. Kuvista koottiin esitys selkeiden ohjeiden
kanssa. Sirpa käänsi tekstit englanniksi. Tikulle tallennettuina
materiaali kulki kätevästi, vaikka tulostin paperiversion mukaan
varmuuden vuoksi...

Huhtikuussa koko kurssimatka alkoi jännittää. Eeva Piesala lähti
kumppaniksi seikkailulle. Matkalaukkumme oli ahdettu täyteen

materiaaleja, kun lensimme 5.5. Roomaan. Fiumincinon
lentokentältä matkustimme paikallisjunalla Fara Sabinan pikku-
asemalle. Meitä oli vastassa "pitkä mies" kilometrejä nielleellä
pikku Fiatillaan, jolla hurjasteltiin pilkkopimeässä Italian maa-
seudun kiemuraisia teitä. Nazzanoon oli matkaa Roomasta
n. 55 km, mutta aikaa oli kulunut liki pari tuntia! Illastimme joen
rannassa pienessä ravintolassa, jossa tarjottiin luomuruokaa.

Majoituimme matkailutilalla, rivitalossa laidunten keskellä.
Meitä varoiteltiin aaseista, jotka saattavat olla äänekkäitä
aamunkoitteessa. Aasin ääni oli vinkuvaa ja käheää ölinää,
joten herätys oli eksoottinen. Italian maaseutu oli kauneimmil-
laan. Sää oli sellaista kuin meillä kesä-heinäkuussa, vehreää
syvintä suvea.

Kurssipaikka oli Museo del Fiumon tiloissa. Tila oli avara juhlasali,
joka oli jaettu kolmen eri kurssin kesken. Kuvahuopakurssilaiset
olivat keskellä hattukurssilaisten ja tuubihuivin huovuttajien välis-
sä. Tilaan oli tuotu keveitä työpöytiä, vettä haettiin wc-tiloista ja
lämmitettiin vedenkeitinillä. Kurssipaikka oli hyvin vaatimaton.

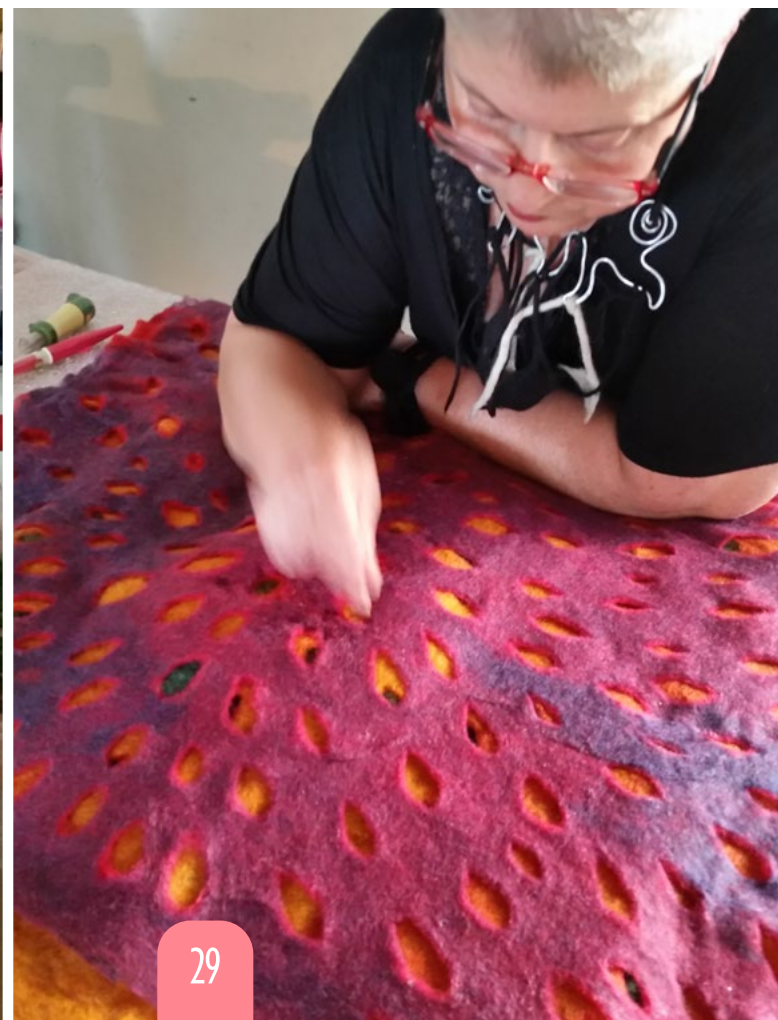

Kurssillani oli 11 osallistujaa ympäri Italiaa ja yksi Tanskasta. Kannettavan näytöltä katsoimme kuvasarjan ja selostin vuolaasti, mitä olisi tarkoitus kahdessa päivässä / 12 tunnissa saada aikaan. Innostus oli valtaisa, vaikka aika pian tajusin, ettei meillä ole yhteistä kieltä. Italialaiset osaavat huonosti englantia enkä minä ymmärrä italiaa lainkaan. Kuvasarjojen avulla pääsimme eteenpäin. Kurssilaiset käänsivät ohjeita toisilleen ja arvasivat loput.

Kaikilla oli tavoitteena 50x50 cm mattomainen huopatekstiili, jossa oli kuva molemmilla puolilla. Monelle oli yllätys, kuinka paljon voimaa vaatii paksun huovan rullaaminen. Vettä roiskui niin, että pyyhkeiden lisäksi museon lattiaa suojattiin sanomalehdillä. Huolestuneen näköinen museonjohtaja kiersi tilassa pari kertaa ja kommenttien jälkeen meille kannettiin lisää sanomalehtiä.

Lauantai-iltana ohjelmassa oli konsertti, jossa esitettiin keskiaikaisia balladeja neljän laulajan ja neljän soittajan voimin.

Loppuillasta söimme pitkän italialaisen illallisen takkatulen loisteessa... takassa poltettiin sypressiklapuja! Iltauniselle reissun kovimmat haasteet olivat myöhäiset ateriat seurusteluineen, sillä energiavarat olivat kuluneet päivällä täysin.

Sunnuntaina jatkoimme työskentelyä. Käytössämme oli koko sali, sillä muut kurssit olivat yksipäiväisiä. Kurssi sujui jo leppoisasti, sillä olimme tutustuneet toisiimme ja jokaisen työ eteni

sutjakkaasti. Tunnelma oli vapautunut. Erään kurssilaisen aviomies oli auttamassa vaimoaan. Kyllästyttyään neulaamiseen hän nousi salin lavalle soittamaan selloa kaikkien iloksi. Töiden valmistuessa salissa kuului huudahduksia bellissima! fantastica! prima! ilmeisen positiiviseen sävyyn. Valmiiden töiden kanssa kokoonnuttiin pihalle yhteiskuvaan.

Ajelimme sunnuntai-iltana saksalais-italialaisen pariskunnan kyydissä Roomaan. Nelikaistainen moottoritie oli aivan täynnä ja matka eteni hitaasti. Tiburtinan rautatieasemalta matkustimme pimenevän Rooman halki lentokentälle päin. Pikaisella matkalla koimme aitoa Italiaa ohi turistivirtojen, vaikka olisi Colosseum ja Vatikaani mielenkiintoisia olleetkin. Opin kuitenkin

tärkeimmät sanat italiaksi: lana, acqua ja sapone (villa, vettä ja saippuaa), joilla nyt huovuttaessa pääsee alkuun. Teimme tunnetuksi suomenlampaanvillaa, sisustuksellista huopaa ja Filttiä parin päivän ajan Feltrosaan osallistujille. Kiitokset Sirpalle kannustamisesta ja käännöksistä sekä Eevalle seikkailuseurasta!

Huopasydämet

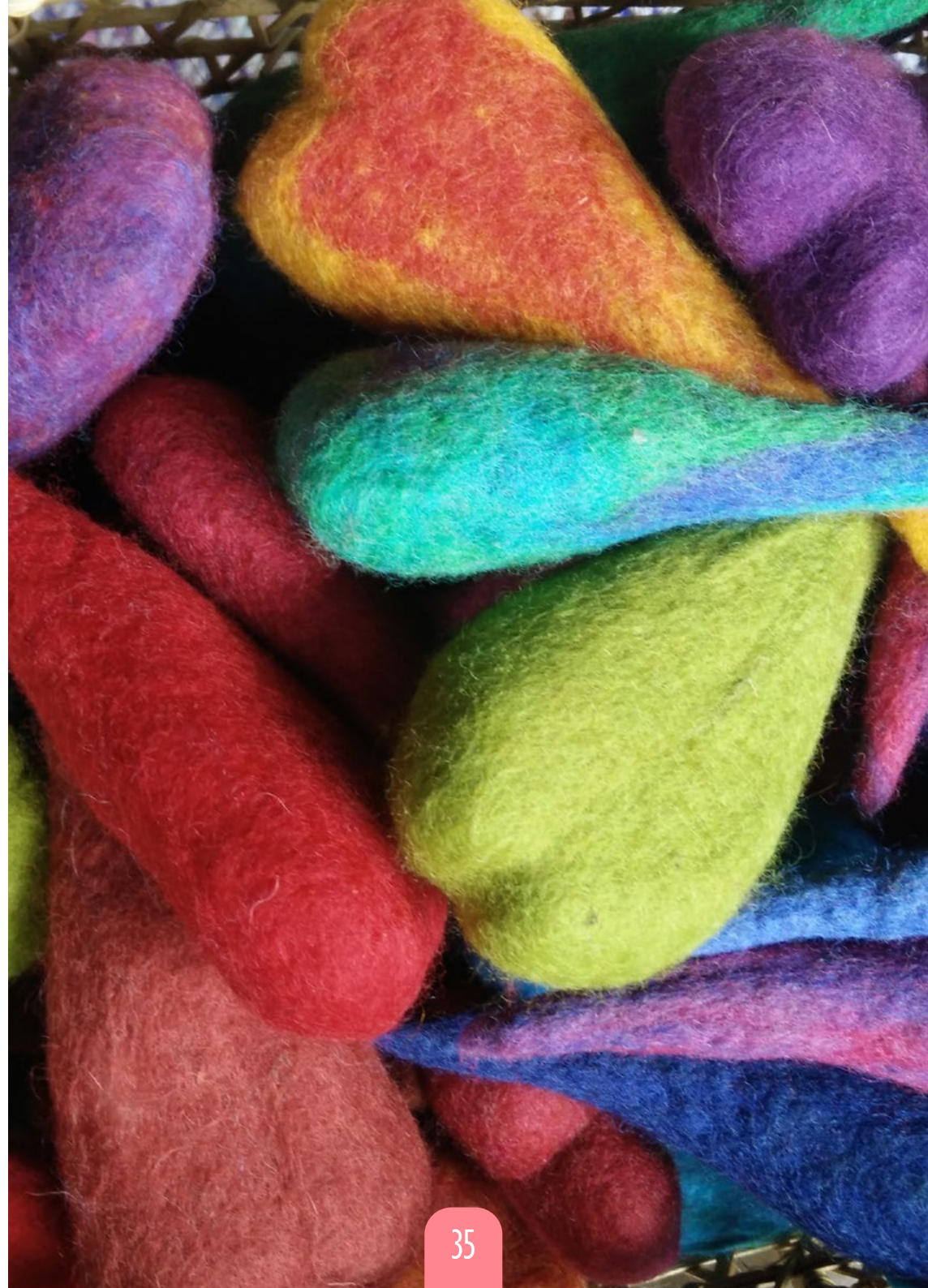
[SIRPA MÄNTYLÄ]

Oheistuotteena Pohjoinen maisema
-näyttelyn ajan huovutimme
huopasydämiä Kivipankilla.
Niitä on iso, iloinen monivärinen
kasa koossa ja lisää tulossa!

Näyttelyssä kävijät jäivät keskustelemaan ja ihastelemaan sydämiä ja kuuntelivat kampanjasta. Joitakin määriä on jo lahjoitettu eteenpäinkin, mutta isompi erä on tarkoitus lahjoittaa vanhainkodeille itsenäisyyspäivän aikoihin.

Kun Filtin näyttely hyväksyttiin viralliseen Suomi 100 juhluvuoden tapahtumaluettelon, saimme Keski-Suomen liiton kautta 1000 € avustuksen näyttelyyn. Loppuselvitys tulee tehdä vuoden lopulla valtioneuvoston kansliaan ja siihen tarvitsen Filtin jäseniltä mahdollisimman kattavan tiedon missä päin Suomea huopasydämiä on tehty, noin määrä ja minne niitä on lahjoitettu.

Jos et ole ehtinyt tai muistanut niitä tehdä, vielä et ole myöhässä. Syksyn aikana ehdit hyvin huovuttaa pieniä, pulleita sydämiä hyvään tarkoitukseen.

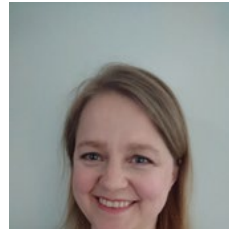
Hallituksen uudet jäsenet

hallituksen uusi jäsen

Mari
Hämäläinen

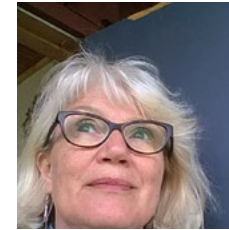
Olen varkautelainen muotoilija ja tekstiilityönopettaja. Päätyöni on Soisalo-opistossa, jossa opetan monipuolisesti erilaisia kädentaitoja kuten tekstiilitöitä, mosaiikkitekniikoita, huovutusta ja kudontaa. Opetustyön lisäksi ja vastapainoksi teen tekstiilitaidetta ja osallistun yhteisnäyttelyihin.

hallituksen uusi varajäsen

Maria
von Bonsdorff

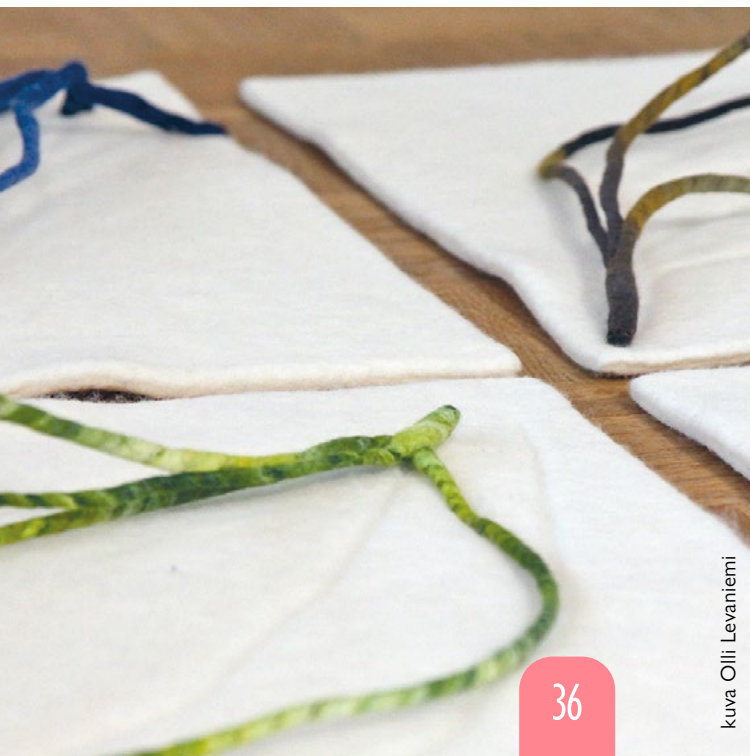
Olen Maria von Bonsdorff, innokas huovuttaja Helsingistä. Huovutuksessa minua kiinnostaa erilaiset pinnat ja pinnan muodot. Olen innokas kokeilemaan uutta ja minua kiehtoo villan arvaamattomuus, kun ei lopulta voi koskaan tietää mitä oikein syntyy.

hallituksen uusi varajäsen

Heidi
Halm

Olen 62-vuotias käsityön harrastaja Helsingistä. Käsitöiden tekeminen ja puutarhan hoito ovat lempipuuhiiani vapaa-aikoinani. Huovuttamisen aloitin yli 20-vuotta sitten ja Filtrin näyttelyt ovat rohkaisseet tuomaan töitani näytille.

kuva Olli Levaniemi

36

kuva Olli Levaniemi

kuva Olli Levaniemi

37

Ennakkotietoa vuodesta 2018

[KOONNUT SIRPA MÄNTYLÄ]

Kesänäyttely 2018

Kesän 2018 huopanäyttely Kivipankki-galleriassa alkaa sunnuntaina 1.7.2018. Näyttelyn kesto on vielä ratkaimatta, mutta ainakin heinäkuun ajan eli 4 viikkoa on auki. Näyttelyyn olemme kutsuneet huovutustöitä Pietarista sikäläisen huopayhdistyksen jäseniltä. Näyttelyn teema on VAATETUS, mutta varsinaista nimeä näyttelyllä ei vielä ole. Tiedote tulee Filin tiedotteisiin lokakuun aikana.

Filin 20-vuotis synttärillä!!!

Juhlanäyttely on loppuvuodesta 2018 Suomen käsityön museolla Jyväskylässä. Avajaiset ovat 14.12.2018 ja näyttely jatkuu toukokuulle 2019. Näyttelyn nimi on

Huopaa huomiseksi – Filin 20 vuotta Felt for tomorrow – Filin 20 years

Museon kanssa käydyissä neuvotteluissa on käynyt selväksi, että näyttelyyn halutaan moderneja käyttötuotteita ainakin enimmäkseen osalta. Töiden tulee olla valmistettuja vuoden 2018 aikana.

Tarkka aikataulu töiden lähettämisestä ja muista tiedoista ilmestyy Filin tiedotteisiin viimeistään marraskuussa 2017.

Toivomme, että mahdollisimman moni jäsen osallistuisi. Onhan tämä meille upea mahdollisuus esitellä huovan monipuolisuutta ja kertoa kaikille, että huopa edelleen elää!

SUOMEN HUOPAYHDISTYS, FILTI

Lehden toimitus

Filin hallitus

Yhteydenotot, kuvien ja artikkeleiden lähetykset sähköpostilla:
sirpa.mantyla@filiti.fi

Jäsenmaksut vuonna 2017

- varsinainen jäsen 40 euroa
- yhteisöt, yritysjäsenet 50 euroa

Huom!

Yhteisöt ja yritysjäsenet saavat ilmaisen mainoksen jokaiseen lehteen.

JÄSENILLE TIEDOKSI

Jäsenmaksujen ja näyttelymaksujen maksamisesta

Jäsenmaksut tulevat ehdottomasti maksaa eräpäivänä!
Maksussa on oltava viitenumero tai jäsenen nimi näkyvissä!

Osoitteenmuutokset

Muista ilmoittaa uudet osoitteet Filille. Myös sähköpostiosoitteet!

Yhdistykseen liittyminen

Tulosta jäsenhakulomake Filin nettisivuilta www.filiti.fi

Täytä ja postita lomake osoitteella:

Sirpa Mäntylä

Varistaipaleentie 6 A 21

42100 Jämsä

Yhdistyksestä eroaminen

Eroilmoitus tulee aina tehdä kirjallisesti (sähköposti ok) ennen kuluvan vuoden loppua tai viimeistään ennen kuin seuraavan vuoden jäsenmaksu on laskutettu (yleensä tammikuun puolivälissä).
Laskun maksamatta jättäminen ei ole eroilmoitus.

Nettisivut

Mikäli haluat nettisivusi linkiksi Filin sivuille, ilmoita siitä sähköpostilla.

Huomautus kaikille!

Käykää säännöllisesti lukemassa tiedotteita ja Filtti-lehteä nettisivuilla. Se helpottaa niin lukijoita, jäseniä että meitä hallituksen jäseniä!

Sähköpostia saa ja tuleeikin lähettää etenkin epäselvissä asioissa ja niihin vastaamme aina mahdollisimman nopeasti ja täydentävästi. Ryhmäpostien lähettämisestä luovuimme jo monta vuotta sitten, mutta olemme huomanneet, että säännöllinen vierailu nettisivuilla on osalta jäseniä jäänyt todella harvaksi.

Hallituksen puolesta Sirpa

